

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Armanu-Ghemu Ludmila în numele inculpatului Sadovici Reli, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 iunie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Sadovici Reli Aurel, născut la 01.09.1964, originar din s. Moșeni, r-nul Rîșcani, domiciliat în mun. Chișinău, str-la Drumul Schinoasei, 2.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 10.12.2013 – 30.06.2015;*
2. *Instanța de apel: 20.07.2015 – 23.02.2016;*
3. *Instanța de recurs: 05.05.2016 – 14.09.2016.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 iunie 2015, Sadovici Reli Aurel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Sadovici Reli Aurel pe un termen de probă de 2 (doi) ani, cu obligarea acestuia să nu-și schimbe domiciliul permanent fără consimțământul organului de stat specializat, care exercită controlul asupra comportamentului.

În baza art. 87 alin. (2) Cod penal, s-a dispus executarea de sine stătător a pedepsei stabilite lui Sadovici Reli prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 31.07.2012, prin care a fost condamnat în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal la amendă în mărime de 2000 unități convenționale, ce constituie 40 000 (patruzeci mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Sadovici Reli Aurel, în perioada de timp 21 aprilie-30 iulie 2010, aflându-se în mun. Chișinău, acționând cu intenție directă, a acceptat și a primit pentru sine de la Țîgănașu Ion Ion, bani în sumă de 30 000 euro, ceea ce constituie echivalentul sumei de 480 540 lei, conform cursului oficial mediu stabilit de Banca Națională a Moldovei (B.N.M.), în schimbul cărora, susținea că va influența persoane publice din cadrul Primăriei mun. Chișinău și a Consiliului Municipal Chișinău să asigure perfectarea pe numele lui Reabțev Leonid în interesul căruia acționa Țîgănașu Ion în baza unei procuri false a documentelor necesare privatizării și eliberării titlului de proprietate asupra lotului de teren cu suprafața totală de 0,0637 ha, amplasat în mun. Chișinău, str. Crișana, nr. 110.

La 21 aprilie 2010, pentru a oferi un aspect legal acțiunilor infracționale care urmau să fie întreprinse, Sadovici Reli a organizat perfectarea procurii autentificate nr. 1389, potrivit căreia Țîgănașu Ion a împuternicit-o pe soția lui Sadovici Reli, Sadovici Oxana să-l reprezinte în fața tuturor organelor de stat competente.

Astfel, după primirea banilor Sadovici Reli și-a îndeplinit promisiunile infracționale asumate față de Țîgănașu Ion și la 30 iulie 2010, în baza deciziei Consiliului Municipal Chișinău nr. 9/31-36, lotul de teren cu suprafața totală de 0,0637 ha, amplasat în mun. Chișinău, str. Crișana nr. 110, a trecut în proprietatea lui Reabțev Leonid, iar la 17 august 2010 a fost înscris în Registrul cadastral al deținătorilor de terenuri sub nr. 18448, fiindu-i atribuit numărul cadastral 0100103268. Ulterior, la 22 octombrie 2010, titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren a fost înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

Acțiunile lui Sadovici Reli Aurel au fost încadrate în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu indicii calificativi - *traficul de influență, adică acceptarea și primirea de bunuri personal pentru sine sau pentru o altă persoană, săvârșită de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Sadovici Reli Aurel să fie achitat de sub învinuirea în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, invocând următoarele motive:

- de către acuzare nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care ar proba existența a unei singure forme a laturii obiective a infracțiunii imputate, ce se exprimă prin pretinderea, acceptarea sau primirea, personal de către Sadovici Reli a unor sume de bani, pentru sine și pentru alte persoane, susținând că are influență asupra unor persoane publice sau de demnitate public;

- învinuirea adusă inculpatului Sadovici Reli în temeiul 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, în urma examinării probelor în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare;

– fiind audiat în cadrul ședinței de judecată Sadovici Reli a declarat că nu a pretins de la Țigănașu Ion careva sume de bani, nu a acceptat și nici nu a primit careva sume de bani. Mai mult ca atât în discuțiile purtate cu ultimul nu a discutat referitor la careva sume de bani, și nici nu a susținut că are influență asupra cărorva persoane publice sau de demnitate publică. Cele declarate de către inculpat nu au fost combătute de către acuzare prin probele prezentate, mai mult decât atât nu au fost prezentate probe care ar proba contrariul;

– în conformitate cu art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală „despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului. În asemenea circumstanțe, instanța de fond greșit a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului, deși nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, care ar confirma acest fapt, lipsind astfel atât latura obiectivă cât și latura subiectivă a infracțiunii de trafic de influență, iar sentința de condamnare bazându-se pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând interpretate în favoarea inculpatului;

– totodată, a menționat că, urmărirea penală în prezenta cauză penală a fost pornită la 27 decembrie 2012 în privința lui Sadovici Reli conform semnelor componente de infracțiune prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar prin ordonanța din 28 martie 2013 Sadovici Reli a fost pus sub învinuire, fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal;

– în ordonanța de pornire a urmăririi penale, organul de urmărire penală a recunoscut, de fapt, calitatea de bănuit a lui Sadovici Reli, mai mult ca atât, acesta a argumentat decizia sa și prin existența unei „bănuieli rezonabile” privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal;

– conform normelor de procedură penală, organul de urmărire penală, din momentul începerii urmăririi penale, poate să emită ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit, fără a trece și etapa de emitere a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit. Respectiv, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit este un act ce rămâne la discreția organului de urmărire penală (Hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 23 noiembrie 2010 „asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin. 6 art. 63 CPP al RM”);

– apelantul, stipulând prevederile art. 63 alin. (2) pct. 3) și art. 230 Cod de procedură penală a indicat că, organul de urmărire penală nu era în drept să mențină în calitate de bănuit pe Sadovici Reli mai mult de 3 luni, care urmează a fi calculat din momentul emiterii ordonanței de pornire a urmăririi penale din 27 decembrie 2012. Astfel, persoana urma a fi scoasă de sub urmărire penală la data de 27 martie 2013, fapt care și era considerat de către Sadovici Reli, având certitudinea încetării calității de bănuit în comiterea infracțiunii încriminate de organul de urmărire penată. Sub acest aspect, CEDO, în jurisprudența sa, statuează că începutul curgerii termenului, în anumite circumstanțe, constituie ziua începerii urmăririi penale (Cauza Deweer contra Belgiei);

– ordonanța de punere sub învinuire a fost emisă cu încălcarea prevederilor legislației procesual penale și conform art. 251 Cod de procedură penală ce reglementează desfășurarea procesului penal, fapt ce atrage nulitatea actului procesual, urmează a fi declarată nulă;

– Sadovici Reli a fost urmărit de două ori pentru aceeași faptă, ceea ce determină necesitatea declarării ilegale a ordonanței de punere sub învinuire din 28 martie 2013;

– în acest sens, apelantul a notificat că, Curtea a specificat că termenul de „acuzatie în materie penală” prevăzut de art. 6 al Convenției poartă un caracter autonom și urmează a fi luat în considerare înțelesul său larg, prin urmare fiind aplicat și în cazul unei bănuieli. Astfel Curtea a evidențiat că în cazul unei bănuieli urmează a se lua în considerație conținutul și nu aspectul formal al acesteia, iar prin ordonanța de începere a urmăririi penale din 27 decembrie 2012 a fost stabilit conținutul unei „bănuieli rezonabile”, formalitate nefiind relevantă în acest sens, iar termenul de „acuzatie”, Curtea îl definește ca fiind „notificarea oficială, emanând de la autoritatea competentă, a unui reproș”, situație remarcată și în cauza Sadovici Reli (Cauza Deweer contra Belgiei);

– Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, nu va conta ce calitate a avut persoana bănuț sau învinuit, Curtea îl va aprecia ca „acuzat”, adică persoana căreia i s-a adus la cunoștință oficial despre existența unei „acuzatii în materie penală” (Cauza Eckle contra Germaniei);

– conform Hotărîrii explicative a CSJ „privind aplicarea în practica judiciară de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale nr. 17 din 19.06.2000 Plenul stabilește că nu doar prevederile Convenției sunt obligatorii pentru Republica Moldova, ci „pentru aplicarea corectă a Convenției este necesară studierea prealabilă a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg, care unica este în drept prin intermediul deciziilor sale să dea interpelări oficiale aplicării C.E.D.O. și, deci, obligatorii. Instanțele judecătorești sînt obligate să se călăuzească de aceste interpretări”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat de Medeleanu Roman în numele inculpatului, cu menținerea hotărîrii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionînd asupra vinovăției inculpatului Sadovici Reli Aurel de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vina, instanța de apel a conchis că vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate a fost dovedită pe deplin prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate în cadrul

ședințelor instanței de fond și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, precum sunt:

- declarațiile inculpatului Sadovici R. și a martorilor Cilibic S., Țigănaș I., Sanduleac V., Vasilean V., Roșca O., ;
- cererea cet. Coțofana Tudor către CPs Botanica privind întreprinderea măsurilor pentru depistarea cet. Reabțev Leonid domiciliat în str. Crișana 110 care a dispărut (f.d. 23);
- scrisoare de informare dlui Șveț Petru șeful oficiului cadastral mun. Chișinău pe faptul dispariției cet. Reabțev Leonid (f.d. 24);
- scrisoare de informare dlui Petru Gontea șeful Direcției Generală Locativ-Comunală și Amenajare pe faptul dispariției cet. Reabțev Leonid (f.d. 25);
- cererea oficiului de executare din 28.07.2010 privind punerea sub sechestru a bunului imobil din str. Crișana 110 (f.d. 26);
- ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă din 29.07.2010 pe cauza penală 2010420721 cet. Lupașcu Măria (f.d. 28);
- cererea cet. Lupașcu Măria privind recunoașterea în calitate de parte civilă pe cauza penală 2010420721 (f.d. 29);
- ordonanța de recunoaștere în calitate de reprezentant a victimei și părții civile din pe cauza penală 2010420721 pe cet. Lupașcu Măria (f.d. 30);
- cererea privind aplicarea sechestrului pe imobil de pe str. Crișana 110 (f.d. 32);
- scrisoare de informare directorului OCT Chișinău privind aplicarea sechestrului asupra bunului imobil din str. Crișana 110 (f.d. 33);
- încheierea din 29.07.2010 privind punerea sub sechestru asupra bunului imobil amplasat pe str. Crișana 110 care aparține cet. Reabțev Leonid (f.d. 34);
- ordonanța privind punerea bunurilor sub sechestru din 29.07.2010 amplasat pe str. Crișana 110 care aparține cet. Reabțev Leonid (f.d. 35);
- demersul privind autorizarea punerii bunurilor sub sechestru din 29.07.2010 amplasat pe str. Crișana 110 care aparține cet. Reabțev Leonid (f.d. 36);
- comanda nr. 0100/10/12160 din numele cet. Reabțev Leonid prin procură Sadovici Oxana, titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren (f.d. 37);
- planul Geometric a lotului de teren cu numărul cadastral 0100103268 eliberată cet. Reabțev Leonid (f.d. 38);
- cererea către șeful OCT Chișinău Vladimir Muntean de la Sadovici Oxana privind urgentarea cererii din 20.09.2010 cu nr.0100/10/12160 (f.d. 39);
- nota informativă eliberată de către Jizdan Boris referitor la comanda de „Verificare și recepție a planului cadastral” cu nr.0100/10/12160 depusă de către Oxana Sadovici, care acționează în numele cet. Reabțev Leonid în baza procurii nr. 13819 din 21.04.2010 (f.d. 45);
- plan-schemă a terenului de pe adresa mun. Chișinău, str. Crișana 110,

care a fost depistat la domiciliul familiei Sadovici (f.d. 103);

- cererea cet. Reabțev L. pentru eliberarea certificatului de urbanism, care a fost depistat la domiciliul familiei Sadovici (f.d. 104);

- procura din 21.04.2010 prin care Ion Țigănașu împuternicește pe Sadovici Oxana să reprezinte în toate instituțiile (f.d. 105);

- procura din 21.01.2010, prin care Reabțev L. împuternicește pe Țigănașu Ion să-l reprezinte în toate instituțiile (f.d. 106);

- scrisoarea de la Arhiva Națională din 07.05.2010, prin care prezintă copia hotărârii Comitetului executiv raional Lenin din Chișinău nr. 109 din 05.03.1957 cu privire la repartizarea lotului de pământ pe numele lui Reabțev L. (f.d. 107);

- hotărârea Comitetului executiv raional Lenin din Chișinău nr. 109 din 05.03.1957 cu privire la repartizarea lotului de pământ pe numele lui Reabțev L. (f.d. 108);

- planul lotului cu numărul cadastral 010010326801 OCT Chișinău din 22.04.2010 (f.d. 109);

- planul etajului OCT Chișinău data actualizării 22.04.2010 adresa Chișinău, str. Crișana 110 (f.d. 110);

- raport de expertiză nr. 2166 din 29.10.2012 (f.d. 120-124);

- copia dosarului cadastral pe imobilul din mun. Chișinău, str. Crișana 110, cerere (comandă) nr. 0100/10/1216 din 20.09.2010 din numele lui Sadovici Oxana (f.d. 132-133);

- titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 0100103268 (f.d. 137-138);

- cererea cet. Vulpe Gh. din 05.11.2010 privind înregistrarea curentă a dreptului de proprietate (f.d. 139);

- contractul de vânzare-cumpărare a terenului de pe adresa mun. Chișinău, str. Crișana 110 din 05.11.2010 (f.d. 140-142);

- contractul de vânzare - cumpărare a terenului de pe adresa mun. Chișinău, str. Crișana 110 din 27.11.2010 (f.d. 144-164);

- raportul de expertiză nr. 1882 din 11.09.2012, potrivit căruia cele două semnături efectuate din numele lui Reabțev Leonid, nu au fost efectuate de Reabțev L., dar de o altă persoană (una și aceeași în cazul ambelor semnături), prin imitare (f.d. 155-160);

- materialele procedurii de executare nr. 5-164/07 din 19.02.2007 preluate de către executorul judecătoresc Ungureanu Oleg din cadrul Oficiului de executare Centru mun. Chișinău, și anume: act de verificare la domiciliu din 09.07.2010 colaboratorului CPS Botanica, Guglea Iurie pe adresa str. Crișana 110 mun. Chișinău; cererea lui Sadovici Oxana din 22.10.2010, prin care solicită scoaterea sechestrului prezentând decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2r-2022/10; decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2r-2022/10 din 19.10.2010; încheierea nr. 026-5-164/2007 din 22.10.2010 (f.d. 13 - 37, vol. II);

- cererea cet. Reabțev Leonid în baza procurii Sadovici Oxana (f.d. 52, vol. II);
- copia buletinului cet. Sadovici Oxana (f.d. 53 vol. II);
- procură eliberată cet. Reabțev Leonid, care împuternicește pe cet. Țigănașu Ion să reprezinte interesele în toate autoritățile publice (f.d. 54, vol. II);
- procură eliberată de către Țigănașu Ion care împuternicește pe Sadovici Oxana să reprezinte interesele în toate autoritățile publice (f.d. 55, vol. II);
- hotărîrea Comitetului executiv raional Lenin din Chișinău nr. 109 din 05.03.1957, cu privire la repartizarea lotului de pământ, pe numele cet. Reabțev Leonid (f.d. 59-61, vol. II);
- planul lotului cu numărul cadastral 0100103.268.01 (f.d. 62-66, Vol. II).

Reieșind din probele menționate mai sus, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului și a considerat că nerecunoașterea vinovăției sale ca o metodă de autoapărare pentru a evita răspunderea penală pentru săvârșirea infracțiunii imputate, iar declarațiile acestuia în cumul cu probele acumulate în speță demonstrează pe deplin vinovăția ultimului.

Instanța de apel a relevat că argumentele apelantului sunt neîntemeiate, indicînd, că vinovăția inculpatului Sadovici Reli Aurel este pe deplin dovedită prin declarațiile martorilor Cilibic Serghei, Țigănaș Ion, Sanduleac Victor, Vasilean Vitalie, Roșca Oleg și materialele cauzei penale elucidate mai sus, probe concludente, veridice, pertinente și utile, iar faptul nerecunoașterii vinei în comiterea infracțiunii imputate nu absolvă inculpatul de răspundere penală.

Totodată, menționînd, că instanța de fond la examinarea cauzei a ținut cont de toate circumstanțele cauzei penale inclusiv de cele indicate de apelant mai sus, și-a motivat soluția menționată, nu a comis careva omisiuni, erori sau viciu fundamental, a pronunțat o sentință legală și întemeiată în ce privește vinovăția inculpatului.

Verificînd legalitatea pedepsei, instanța de apel a concluzionat, că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, care nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 31.07.2012 în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă, cu aplicarea art. 79 Cod penal, în mărime de 2000 unități convenționale, ce constituie 40000 lei, în beneficiul statului, pedeapsa fiind neexecutată nici pînă în prezent.

Totodată, a subliniat că, potrivit rechizitoriului, circumstanțe care atenuază răspunderea penală a inculpatului Sadovici Reli Aurel prevăzute de art. 76 Cod penal, au fost reținute: prezența copiilor minori în familia vinovatului, iar circumstanțe care agravează răspunderea penală prevăzute de art. 77 Cod penal,

nu au fost reținute, însă instanța de fond nu a reținut în privința inculpatului careva circumstanțe atenuante, iar ca circumstanță agravantă a reținut condamnarea prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 31.07.2012.

La fel, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a aplicat art. 84 alin.(4) și 87 alin. (2) Cod penal, fiind dispusă executarea de sine stătător a pedepsei stabilite lui Sadovici Reli prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 31.07.2012, indicînd că, pentru faptele infracționale pentru care a fost condamnat, au avut loc în perioada 01 august - 19 august 2011, iar fapta săvîrșită pe această cauză cuprinde perioada de timp 21 aprilie - 30 iulie 2010, adică înainte de pronunțarea sentinței anterioare.

În viziunea instanței de apel concluzia primei instanțe privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este corectă, deoarece a ținut cont de circumstanțele cauzei și a considerat că nu este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa închisorii, astfel, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvîrșită.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Armanu-Ghemu Ludmila în numele inculpatului, solicitînd casarea acesteia, precum și a hotărîrii primei instanțe, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărîri de achitare, pe motiv că în acțiunile inculpatului Sadovici Reli nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, indicînd aceleași motive care au fost expuse în cererea de apel.

Suplimentar, recurentul menționează că, instanța de apel a găsit drept concludente, veridice, pertinente și utile declarațiile martorilor Cilibic S., Sanduleac V., Vasilean V., Roșca O., fără a oferi posibilitatea inculpatului de a se apăra, or demersul apărării privind audierea în instanța de apel a martorilor indicați mai sus a fost respins ca neîntemeiat, deși legea prevede caracterul devolutiv al apelului.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de avocat, solicitînd respingerea acestuia, cu menținerea hotărîrii atacate ca fiind legală și întemeiată.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Din analiza recursului declarat, Colegiul penal reține faptul că, avocatul recurent nu invocă careva temeii prescris în art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul recursului, Colegiul constată că se invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

În acest sens, instanța de recurs menționează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Sadovici Reli Aurel a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de prima instanță în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu indicii calificativi: *traficul de influență, adică acceptarea și primirea de bunuri personal pentru sine sau pentru o altă persoană, săvârșită de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari*, concluzia căreia a fost menținută de către instanța de apel, care a constatat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Sadovici Reli de săvârșirea infracțiunii imputate, motivându-și soluția în acest sens (pct. 5 din prezenta decizie).

Instanța de recurs consideră că instanța de apel întemeiat și legal a menținut hotărârea primei instanțe, deoarece la judecarea apelului declarat de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motive care după conținutul lor sunt aceleași cu argumentele invocate de către avocatul Armanu-Ghemu Ludmila în numele inculpatului în recursul declarat.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal se va expune asupra argumentului suplimentar invocat în recurs, care este considerat neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit art. 414 alin.(3) Cod de procedură penală, în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

Reieșind din conținutul procesului – verbal al ședinței de judecată întocmit în instanța de apel din 23 februarie 2016, avocatul Armanu-Ghemu Ludmila a înaintat demers, solicitând audierea martorilor Țigănașu Ion, Roșca Oleg și Sanduleac Victor, care a fost susținut de către inculpatul Sadovici Reli, însă procurorul a solicitat respingerea acestuia, deoarece nu s-a invocat motivul

audierii acestor martori, astfel, fiind soluționat în conformitate cu prevederile art. 364 Cod de procedură penală, instanța de apel a dispus respingerea demersului ca nefondat (Vol. III, f.d.80).

În acest sens, Colegiul penal menționează că, întru respectarea prevederilor art.414 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, însă întrebări din partea avocatului sau inculpatului nu au parvenit, precum și, cereri sau demersuri (f.d.81-85, vol. III).

Din considerentele expuse supra, instanța de recurs consideră, că inculpatului Sadovici Reli nu i-a fost încălcat dreptul la apărare, întrucât a fost asistat de apărătorul Medeleanu Roman în prima instanță și la etapa audierii martorilor în cauza dată, și-a exercitat dreptul său de a pune întrebări acestora pentru a elucida circumstanțele cauzei. Același drept l-a avut și inculpatul, de a pune personal întrebări sau prin intermediul apărătorului său (art.370 Cod de procedură penală).

În aceste condiții, instanța de recurs constată că în speța examinată n-a fost constatată prezența unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei atacate.

Luând în considerație cele expuse supra, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de Armanu-Ghemu Ludmila în numele inculpatului Sadovici Reli se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Armanu-Ghemu Ludmila în numele inculpatului Sadovici Reli împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, în cauza penală în privința lui **Sadovici Reli Aurel**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **14 octombrie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir